

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9\_TA(2022)0224

## UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku (2021/2232(INI))

(2022/C 493/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę <sup>(2)</sup>,
- uwzględniając rezolucję ES-11/L.1 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 2 marca 2022 r. potępiającą agresję Rosji na Ukrainę,
- uwzględniając rezolucję ES-11/L.2 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 24 marca 2022 r. w sprawie humanitarnych skutków agresji na Ukrainę,
- uwzględniając Strategiczny kompas UE, zatwierdzony przez Radę Europejską 24 marca 2022 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Federacji Rosyjskiej i Chińskiej Republiki Ludowej z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie stosunków międzynarodowych wkraczających w nową erę i zrównoważonego rozwoju na całym świecie,
- uwzględniając forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wyzwań i perspektyw dotyczących wielostronnych systemów kontroli broni masowego rażenia i systemów rozbrojenia <sup>(3)</sup>,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2021 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem <sup>(4)</sup>,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2020 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela i Rady dotyczące przygotowań do procedury 10. przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), kontroli broni jądrowej i wariantów rozbrojenia jądrowego <sup>(5)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja <sup>(6)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią z drugiej <sup>(7)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z ASEAN <sup>(8)</sup>,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami <sup>(9)</sup>,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 40.

<sup>(2)</sup> Teksty przyjęte, P9\_TA(2022)0052.

<sup>(3)</sup> Teksty przyjęte, P9\_TA(2021)0504.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 170.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 240.

<sup>(6)</sup> Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 117.

<sup>(7)</sup> Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 172.

<sup>(8)</sup> Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

<sup>(9)</sup> Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 109.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony <sup>(10)</sup>,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie stanu zdolności cyberobronnych UE <sup>(11)</sup>,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 21–22 października 2021 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 września 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku (JOIN(2021)0024),
- uwzględniając aktualizację francuskiej strategii na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z lipca 2021 r. pt. „The Indo-Pacific region: a priority for France” [„Region Indo-Pacyfiku – priorytet dla Francji”],
- uwzględniając konsultacje wysokiego szczebla UE–USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku z dnia 3 grudnia 2021 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. dotyczący strategii Global Getaway (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając 13. Szczyt dialogu Azja-Europa (ASEM) z dnia 25 i 26 listopada 2021 r.,
- uwzględniając koncepcję zintegrowanego podejścia do zmiany klimatu i bezpieczeństwa z 5 października 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając pakt bezpieczeństwa AUKUS z dnia 15 września 2021 r.,
- uwzględniając komunikat ze szczytu NATO w Brukseli z dnia 14 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 17 czerwca 2020 r. i z 10 maja 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając partnerstwo w zakresie konektywności między UE a Indiami z dnia 8 maja 2021 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/2188 z dnia 22 grudnia 2020 r. zmieniającą wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii <sup>(12)</sup>,
- uwzględniając wspólne oświadczenie ministerialne UE–ASEAN w sprawie konektywności z dnia 1 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając szczyt UE-Chiny z 1 kwietnia 2022 r.,
- uwzględniając wizytę przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w Indiach w dniach 24–25 kwietnia 2022 r.,
- uwzględniając szczyt UE-Japonia z 12 maja 2022 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat wydany przez ministrów spraw zagranicznych państw G7 14 maja 2022 r.,
- uwzględniając niderlandzką strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z dnia 13 listopada 2020 r. pt. „Region Indo-Pacyfiku: wytyczne dotyczące wzmocnienia współpracy Niderlandów i UE z partnerami w Azji”,
- uwzględniając plan działania w zakresie zmian klimatu i obronności z dnia 9 listopada 2020 r.,

<sup>(10)</sup> Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 341.

<sup>(11)</sup> Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 102.

<sup>(12)</sup> Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 74.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając wytyczne niemieckiego rządu federalnego z września 2020 r. dotyczące polityki wobec regionu Indo-Pacyfiku,
  - uwzględniając partnerstwo między UE a Japonią na rzecz zrównoważonej konektywności i infrastruktury wysokiej jakości z dnia 27 września 2019 r.,
  - uwzględniając dokument Komisji i wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej z dnia 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna”, przygotowany na posiedzenie Rady Europejskiej,
  - uwzględniając Plan działania UE na rzecz zwalczania dezinformacji z dnia 5 grudnia 2018 r.,
  - uwzględniając decyzję podjętą na posiedzeniu ministerialnym UE–ASEAN w dniu 21 stycznia 2019 r. w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego UE–ASEAN,
  - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Singapurem podpisaną w Brukseli dnia 19 października 2018 r.,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej z dnia 19 września 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031),
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem,
  - uwzględniając plan działania ASEAN–UE na lata 2018–2022,
  - uwzględniając Umowę o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Nową Zelandią a Unią Europejską z dnia 5 października 2016 r.,
  - uwzględniając wspólny wniosek dotyczący decyzji Rady z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony (JOIN(2016)0008),
  - uwzględniając strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego przyjętą w dniu 24 czerwca 2014 r.,
  - uwzględniając Umowę ramową z dnia 23 stycznia 2013 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony,
  - uwzględniając komunikat ze szczytu z dnia 14 czerwca 2021 r. wydany przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Brukseli,
  - uwzględniając orzeczenie Stałego Trybunału Arbitrażowego z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie arbitrażu dotyczącego Morza Południowocchińskiego (Republika Filipin przeciwko Chińskiej Republice Ludowej),
  - uwzględniając szczyt liderów w ramach czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa (QUAD) w dniu 24 września 2021 r., w którym po raz pierwszy w historii osobiście udział wzięli liderzy polityczni Stanów Zjednoczonych, Australii, Japonii i Indii,
  - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie prawa morza (UNCLOS),
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0085/2022),
- A. mając na uwadze, że UE definiuje Indo-Pacyfik jako region rozciągający się od wschodniego wybrzeża Afryki po państwa wyspiarskie Pacyfiku; mając na uwadze, że region Indo-Pacyfiku jest regionem zróżnicowanym, który zamieszkuje 60 % światowej populacji i który obejmuje siedmiu członków grupy G-20 i jest kluczowym uczestnikiem globalnego ładu międzynarodowego, a w regionie tym znajdują się coraz ważniejsi partnerzy UE w dziedzinie polityki, handlu i bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że około 90 % towarów w handlu zagranicznym Unii przewożonych jest drogą morską; mając na uwadze, że w regionie Indo-Pacyfiku znajdują się drogi wodne o kluczowym znaczeniu dla działalności handlowej Unii, takie jak Cieśnina Malakka, Morze Południowocchińskie i Cieśnina Bab al-Mandab;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- C. mając na uwadze, że UE i kraje regionu Indo-Pacyfiku stoją przed coraz bardziej zbliżonymi wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa, a także wyzwaniami nietradycyjnymi; mając na uwadze, że stanowisko UE w odniesieniu do tego regionu odzwierciedla polityczne uznanie potrzeby przyjęcia większej odpowiedzialności za podejmowanie wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa światowego;
- D. mając na uwadze, że przed rozpoczęciem ceremonii otwarcia Zimowych Igrzysk w Pekinie, na zaproszenie przewodniczącego Xi Jinpinga w dniu 4 lutego 2022 r. wydane zostało wspólne oświadczenie przewodniczącego Chin i prezydenta Rosji; mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu zadeklarowano między innymi, iż przyjaźń między obydwojema państwami „nie ma granic”, a także mając na uwadze, że we wspomnianym oświadczeniu Chiny po raz pierwszy oficjalnie przyłączyły się do żądania Rosji dotyczącego powstrzymania ekspansji NATO;
- E. mając na uwadze, że – jak wynika z doniesień medialnych – na szczycie w dniu 4 lutego 2022 r. przedstawiciele Chin zwrócili się do wysokich rangą przedstawicieli Rosji, by Rosja nie dokonywała inwazji na Ukrainę przed zakończeniem Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Pekinie; mając na uwadze, że oznaczałoby to, iż wysocy rangą przedstawiciele Chin posiadali pewną bezpośrednią wiedzę o planach wojennych lub zamiarach Rosji przed rozpoczęciem agresji w dniu 24 lutego 2022 r.;
- F. mając na uwadze, że podczas szczytu UE-Chiny 1 kwietnia 2022 r. UE, przypominając o odpowiedzialności Chin jako globalnego podmiotu za działania na rzecz pokoju i stabilności, wezwała Chiny do wspierania wysiłków na rzecz natychmiastowego zaprzestania rozlewu krwi w Ukrainie, zgodnie z rolą, jaką Chiny odgrywają na świecie jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ, oraz z ich wyjątkowo bliskimi stosunkami z Rosją;
- G. mając na uwadze, że w reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie, która rozpoczęła się militarną inwazją w dniu 24 lutego 2022 r., w dniu 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych uchwaliło rezolucję ES-11/1 potępiającą agresję Rosji na Ukrainę, stosunkiem głosów 141 za, 5 przeciw, 35 wstrzymujących się, zaś 12 krajów nie wzięło udziału w głosowaniu; mając na uwadze, że ani jedno państwo w regionie Indo-Pacyfiku nie głosowało przeciwko rezolucji i że jedynie Chiny, Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam wstrzymały się od głosu w odniesieniu do ostatecznego tekstu rezolucji;
- H. mając na uwadze, że niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, której podstawą jest oparte na zasadach, długoterminowe zaangażowanie, odzwierciedla głęboką i konieczną ewolucję, jeżeli chodzi o sposób, w jaki UE postrzega swoje interesy, możliwości i wyzwania w regionie Indo-Pacyfiku oraz ambicje UE, aby odgrywać większą rolę w zachowaniu swoich wartości i interesów w tym regionie o rosnącym znaczeniu geopolitycznym i gospodarczym; mając na uwadze, że promowanie otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego oraz budowanie silnych relacji, trwałych powiązań handlowych i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z regionalnymi organizacjami i krajami regionu Indo-Pacyfiku jest centralnym elementem strategii; mając na uwadze, że forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r. zgromadziło ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich UE oraz około 30 państw z regionu Indo-Pacyfiku oraz mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie podkreśliły na tym posiedzeniu swoje poparcie dla zwiększonego i długoterminowego zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku, poprzez konkretne działania i intensyfikację dialogu na temat bezpieczeństwa i obrony oraz relacje dwustronne z partnerami w regionie;
- I. mając na uwadze, że wspólny komunikat w sprawie strategii Global Gateway ma na celu uruchomienie inwestycji o wartości do 300 mld euro na rzecz pobudzenia inteligentnych, czystych i bezpiecznych połączeń w dziedzinie technologii cyfrowych, energii i transportu oraz wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, edukacji i badań na całym świecie;
- J. mając na uwadze, że w ostatnich latach dynamika w regionie, w szczególności dynamika wywoływana przez Chińską Republikę Ludową, spowodowała silne geopolityczne napięcia i rywalizację, odzwierciedlaną przez wzrost wydatków na cele wojskowe, koncentrację sił wojskowych i bardziej agresywną retorykę, co podważa międzynarodowy ład oparty na zasadach; mając na uwadze, że w związku z tym region Indo-Pacyfiku stał się nowym centrum regionalnej i globalnej konkurencji; mając na uwadze, że nie istnieje nadrzędny regionalny system bezpieczeństwa, który mógłby złagodzić związane z tym wyzwania i napięcia; mając na uwadze, że taka dynamika stanowi poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie i społeczności międzynarodowej, wpływając bezpośrednio na strategiczne interesy UE jako kluczowego partnera politycznego i gospodarczego krajów tego regionu; mając na uwadze, że ideologiczna walka autorytaryzmu z demokracją w regionie może wpłynąć na wynik podobnych zmagania na całym świecie, w tym w pobliżu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że stabilność, pokój i poszanowanie prawa

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

międzynarodowego w regionie Azji i Pacyfiku mają kluczowe znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i interesów Unii; mając na uwadze, że eliminowanie podstawowych przyczyn niestabilności, takich jak ubóstwo, niesprawiedliwość społeczna i łamanie praw człowieka, jest warunkiem wstępnym zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana w działania na rzecz bezpieczeństwa ludzi i pokoju oraz zobowiązana do przestrzegania prawa międzynarodowego i praw człowieka;

- K. mając na uwadze, że UE jest największym inwestorem zagranicznym i podmiotem zaangażowanym w pomoc rozwojową w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest ważnym partnerem handlowym i podpisała już i negocjuje umowy o wolnym handlu z państwami w tym regionie; mając na uwadze, że UE może już polegać na szerokiej sieci partnerstw i umów z wieloma krajami, takimi jak Japonia, Republika Korei, Australia, Indie, Nowa Zelandia, Wietnam i Singapur, oraz z organizacjami regionalnymi, takimi jak Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS); mając na uwadze, że UE jest obecna w regionie za pośrednictwem swojego państwa członkowskiego – Francji, w szczególności francuskich departamentów zamorskich – Reunion i Majotty, a także Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych na Oceanie Indyjskim, a na Oceanie Spokojnym – Nowej Kaledonii i francuskich zbiorowości zamorskich: Polinezji Francuskiej oraz Wallis i Futuny; mając na uwadze, że te francuskie regiony zamieszkuje około 1,6 mln obywateli Unii, w tym personel wojskowy w liczbie ponad 7 000 osób; mając na uwadze, że w związku z tym UE jest podmiotem stale obecnym w regionie Indo-Pacyfiku;
- L. mając na uwadze, że na Morzu Południowochińskim działalność połowową prowadzi ponad połowa statków rybackich na świecie, a połowy na tym tylko morzu stanowią około 12 % połowów światowych; mając na uwadze, że Unia zawarła szereg porozumień w sprawie współpracy w dziedzinie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z krajami regionu Indo-Pacyfiku (Kiribati, Madagaskar, Mauritius, Mozambik, Seszele, Sfederowane Stany Mikronezji, Wyspy Cooka, Wyspy Salomona), a unijna flota rybacka jest obecna zarówno na Oceanie Indyjskim, jak i Oceanie Spokojnym; mając na uwadze, że Unia jest aktywnym członkiem wielu regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w regionie Indo-Pacyfiku (Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, strony Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego, Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku oraz RFMO na Południowym Pacyfiku); mając na uwadze, że wniosek o przystąpienie Unii do Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku został przyjęty 25 lutego 2021 r. oraz mając na uwadze, że Unia prowadzi rozmowy na wysokim szczeblu z Australią, Indonezją, Japonią i Nową Zelandią na temat spraw dotyczących oceanów i rybołówstwa; mając na uwadze, że UE podpisała umowę o partnerstwie oceanicznym z Chinami; mając na uwadze, że prowadzi ona również dialogi i współpracuje w ramach grup roboczych w kwestii nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów z Koreą, Tajlandią i Tajwanem;
- M. mając na uwadze, że zapewnienie stabilności i swobody żeglugi na wodach Indo-Pacyfiku ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju i pokoju na szczeblu globalnym i regionalnym oraz dla zabezpieczenia strategicznych interesów UE; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana we wspieranie regionalnego bezpieczeństwa morskiego, prowadząc operację EUNAVFOR Atalanta w ramach WPBiO; mając na uwadze, że partnerzy z regionu Indo-Pacyfiku z zadowoleniem przyjęli operację Atalanta i jej ukierunkowanie na zapobieganie piractwu i zbrojnym napadom, a także na monitorowanie handlu bronią i narkotykami; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do zwiększenia swojej stałej obecności morskiej w regionie, między innymi przyjmując koncepcję skoordynowanej obecności morskiej;
- N. mając na uwadze stałą obecność wojskową Francji w regionie Azji i Pacyfiku; mając na uwadze, że należałoby rozważyć, w jaki sposób te stałe pozycje francuskie, w szczególności w ramach Sił Zbrojnych Polinezji Francuskiej (FAPF) i Sił Zbrojnych Nowej Kaledonii (FANC), mogłyby zostać wykorzystane w kontekście ewentualnego rozmieszczenia wojsk europejskich;
- O. mając na uwadze, że szybka koncentracja sił wojskowych w Chinach, ich coraz bardziej asertywne zachowanie i ekspansjonistyczna polityka w regionie Indo-Pacyfiku oraz działania wojskowe w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim, w tym działania mające na celu zakłócenie swobody żeglugi prowadzone przez chińską straż przybrzeżną i milicję morską, powodują wzrost napięcia w regionie Indo-Pacyfiku; podobnie jak celowe i powtarzające się naruszenia strefy identyfikacji obrony powietrznej Tajwanu, działania mające na celu położenie kresu niezależności i autonomii Hongkongu, koncentracja sił wojskowych na granicy indyjsko-chińskiej, coraz bardziej agresywna retoryka, manipulacyjne kampanie dezinformacyjne i kampanie w mediach; wzywa UE do

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

opracowania strategii opartej na rzeczywistej sytuacji w terenie, która pozwoliłaby jej reagować, gdyby okazało się to konieczne; ostrzega przed niebezpieczeństwem przyspieszonego wyścigu zbrojeń w regionie;

- P. mając na uwadze, że asertywność Chin w regionie nie ogranicza się do sfery wojskowej, ale przejawia się również w agresywnych praktykach handlowych opartych na przymusie dyplomatycznym i w wojowniczej polityce dyplomacji zadłużenia; mając na uwadze ekspansję gospodarczą i finansową Chin w regionie Indo-Pacyfiku i w Europie, która obejmuje również infrastrukturę krytyczną; mając na uwadze, że poprzez swoje interesy gospodarcze Chiny próbują zdobyć wpływy polityczne; mając na uwadze, że kryzys wywołany przez COVID-19 unaoczniał, jak ważne są niezawodne łańcuchy dostaw oraz utrzymywanie bardziej zrównoważonych więzi gospodarczych z Chinami;
- Q. mając na uwadze, że 12 lipca 2016 r. Stały Trybunał Arbitrażowy w precedensowej sprawie orzekł, że nie ma dowodów na to, że Chiny sprawowały historycznie wyłączną kontrolę nad terytoriami, do których roszczą sobie prawo na Morzu Południowochińskim; mając na uwadze, że Chiny zignorowały to orzeczenie i między innymi zbudowały bazy wojskowe na sztucznie utworzonych wyspach;
- R. mając na uwadze, że Chiny wykazały się brakiem przejrzystości i niechęcią do angażowania się w rozmowy na temat potencjalnego udziału w wielostronnych instrumentach kontroli broni jądrowej, co umożliwiło im utworzenie bez przeszkód dużego arsenału zaawansowanych technologicznie pocisków balistycznych o średnim zasięgu, takich jak Dong-Feng 26s;
- S. mając na uwadze, że transformacja cyfrowa ma coraz większy wpływ na strukturę systemu międzynarodowego; mając na uwadze, że ustanawianie norm międzynarodowych i przełomowe innowacje w dziedzinie pionierskich technologii, takich jak sztuczna inteligencja, obliczenia kwantowe, 5G i 6G mają strategiczne znaczenie dla UE i jej cyfrowej przyszłości oraz mając na uwadze, że nasila się globalna rywalizacja o dominację technologiczną, w którą Chiny są poważnie zaangażowane;
- T. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu z 24 maja 2022 r. przywódcy Stanów Zjednoczonych, Australii, Indii i Japonii na niedawnym szczycie czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa (QUAD) ponownie podkreślili zasady wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku: wolność, praworządność, wartości demokratyczne, suwerenność i integralność terytorialną; mając na uwadze, że przywódcy ci ogłosili szereg nowych inicjatyw mających na celu pogłębienie współpracy w całym regionie, w tym partnerstwo Indo-Pacyfiku na rzecz orientacji w obszarze morskim;
- U. mając na uwadze, że 23 maja 2022 r. prezydent Stanów Zjednoczonych Joe Biden oświadczył, że Stany Zjednoczone będą interweniować militarnie, jeżeli Chiny podejmą próbę zajęcia Tajwanu siłą;
- V. mając na uwadze, że 24 maja 2022 r. cztery chińskie bombowce H-6 i dwa rosyjskie bombowce Tu-95 przeprowadziły wspólne loty wokół Japonii i Republiki Korei, co skłoniło oba te kraje do poderwania myśliwców w celu monitorowania tych lotów; mając na uwadze, że wspólne loty miały miejsce tego samego dnia, w którym prezydent USA Joe Biden spotkał się ze swoimi odpowiednikami w ramach QUAD w Tokio;
- W. mając na uwadze, że 23 maja 2022 r. Stany Zjednoczone, Australia, Brunei Darussalam, Indie, Indonezja, Japonia, Republika Korei, Malezja, Nowa Zelandia, Republika Filipin, Singapur, Tajlandia i Wietnam rozpoczęły proces tworzenia ram gospodarczych regionu Indo-Pacyfiku na rzecz dobrobytu, którego celem jest przyczynienie się do współpracy, stabilności, dobrobytu, rozwoju i pokoju w regionie; mając na uwadze, że ramy gospodarcze regionu Indo-Pacyfiku na rzecz dobrobytu stanowią alternatywę dla rosnącej obecności handlowej Chin w całym regionie;
- X. mając na uwadze, że w kwietniu 2022 r. Chiny i Wyspy Salomona podpisały pakt o współpracy w zakresie bezpieczeństwa, który przyciągnął uwagę międzynarodową i doprowadził do zwiększenia obecności dyplomatycznej i zaangażowania we współpracę z państwami wyspiarskimi Pacyfiku; mając na uwadze, że 30 maja 2022 r., podczas wizyty chińskiego ministra spraw zagranicznych Wanga Yi w 10 państwach wyspiarskich Pacyfiku oraz w związku z rosnącymi obawami w tych krajach Chiny ogłosiły, że wstrzymują planowane porozumienie regionalne z państwami wyspiarskimi Pacyfiku zatytułowane „Wspólna wizja rozwoju Chin i państw wyspiarskich Pacyfiku”, które miało obejmować wolny handel i współpracę w zakresie bezpieczeństwa, w tym takie obszary jak szkolenie policji, cyberbezpieczeństwo, mapy morskie i dostęp do zasobów; mając na uwadze, że prezydent Sfederowanych Stanów

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Mikronezji David Panuelo nazwał proponowaną umowę „najbardziej przełomowym porozumieniem w regionie Pacyfiku za naszego życia”, które „w najlepszym wypadku grozi wybuchem nowej zimnej wojny, a w najgorszym wojny światowej”; mając na uwadze, że pomimo fiaska tego dalekosiężnego porozumienia Chiny podpisały szereg mniejszych umów dwustronnych z państwami Pacyfiku podczas wizyty ministra Wanga w regionie;

- Y. mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wywiera wpływ na system międzynarodowy, w którym może zaostriść napięcia geopolityczne; mając na uwadze, że działania zewnętrzne Unii muszą w coraz większym stopniu brać pod uwagę zmianę klimatu i degradację środowiska jako czynnik zwielfokrotniający ryzyko, a Unia musi odpowiednio dostosowywać swoje strategie, koncepcje i procedury, w tym w regionie Indo-Pacyfiku;
- Z. mając na uwadze, że w dniu 15 grudnia 1995 r. państwa członkowskie ASEAN podpisały Traktat o ustanowieniu strefy wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (traktat SEANWFZ) będący zobowiązaniem do zachowania regionu Azji Południowo-Wschodniej jako regionu wolnego od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia;

### **Reakcja UE na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku**

1. z zadowoleniem przyjmuje niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku; uznaje wartość dodaną strategii, jako pierwszego kamienia węgielnego jednolitego podejścia UE do tego regionu, i chwali inkluzywny i wielostronny charakter strategii oraz włączenie bezpieczeństwa i obrony do jej siedmiu obszarów priorytetowych; wzywa UE, aby wykorzystwała strategię jako narzędzie służące skutecznemu wzmocnieniu jej obecności i wpływu w regionie poprzez zacieśnienie więzi strategicznych i pogłębienie dialogu obejmującego wszystkie strony i współpracy z krajami i organizacjami o podobnych poglądach w kwestiach bezpieczeństwa i obrony; uważa, że większe, oparte na wartościach zaangażowanie UE w regionie przyczyniłoby się do bezpieczeństwa i dobrobytu w regionie, pomogłoby zlikwidować napięcia w regionie i nawiązać bardziej zrównoważone relacje między regionalnymi podmiotami; przypomina, że strategia ta jest projektem Drużyny Europy oraz że umowy dwustronne powinny wspierać podejście UE, jak również zdolność UE do opracowywania wspólnych odpowiedzi na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i wolności żeglugi w regionie Indo-Pacyfiku w dalszym ciągu ma kluczowe znaczenie dla UE i jej państw członkowskich;
2. podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest bardzo zróżnicowany i że nie można stosować jednego, uniwersalnego podejścia; docenia całościowe podejście i pozytywny program przedstawiony w strategii UE oraz podkreśla potrzebę stałego dostosowywania strategii do szybko zmieniającej się równowagi sił, a jednocześnie silnego zakorzenienia w wartościach, zasadach i normach europejskich, w szczególności art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, które powinny stanowić ramy normatywne dla zaangażowania Unii w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla znaczenie powiązań między bezpieczeństwem, rozwojem i pomocą humanitarną;
3. podkreśla, że bezprawna i niesprovokowana wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie, która rozpoczęła się w dniu 24 lutego 2022 r., wywrze głęboki i długotrwały wpływ na stosunki międzynarodowe; podkreśla, że z tego względu UE musi dalej umacniać swoje zaangażowanie na arenie międzynarodowej, jak przewiduje Strategiczny Kompas, w tym w szczególności w kluczowym obszarze strategicznym, jakim jest region Indo-Pacyfiku; przyjmuje do wiadomości zacieśnienie relacji między Rosją a Chinami, na co wskazuje między innymi ich wspólne oświadczenie z dnia 4 lutego 2022 r., jednak wyraża poważne zaniepokojenie brakiem jednoznacznego potępienia przez chińskich przywódców tej bezprawnej wojny, która narusza wszystkie standardy i prawa międzynarodowe i która już dotychczas doprowadziła do śmierci tysięcy żołnierzy i tysięcy niewinnych cywilów; zdecydowanie wzywa chińskich przywódców do wywiązania się z obowiązków stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ i nie tylko do potępienia tego rażącego naruszenia prawa przez Federację Rosyjską, lecz także do wykorzystania bliskich kontaktów z rosyjskim prezydentem i wezwania go do niezwłocznego zaprzestania tej brutalnej wojny napastniczej, wycofania wszystkich oddziałów z terytorium Ukrainy oraz pełnego poszanowania niezależności Ukrainy i woli jej obywateli życia w spokoju i wolności;
4. z zadowoleniem przyjmuje ogromne poparcie wyrażone przez państwa regionu Indo-Pacyfiku w głosowaniach na forum Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych 2 marca nad rezolucją ES-11/L.1 potępiającą rosyjską agresję na Ukrainę, a także 24 marca nad rezolucją ES-11/L.2 w sprawie humanitarnych skutków agresji na Ukrainę; zwraca uwagę, że ani jedno państwo w regionie nie głosowało przeciwko rezolucji; jest zdania, że fakt ten stanowi bardzo wyraźny sygnał ogólnego poparcia dla prawa międzynarodowego, pokoju i współpracy międzynarodowej

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

w regionie; niemniej jednak wyraża ubolewanie, że Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam postanowiły wspólnie z Chinami wstrzymać się od głosu w odniesieniu do ostatecznej wersji tekstu; apeluje do tych państw, by nie zamykały oczu na wydarzenia w Ukrainie, rażące naruszenie prawa międzynarodowego oraz potworne cierpienia i zabijanie niewinnych cywilów, a także do zweryfikowania ich stanowiska i przyłączenia się do zdecydowanej większości społeczności międzynarodowej potępiającej rosyjską wojnę napastniczą oraz do międzynarodowych wysiłków na rzecz przywrócenia pokoju w Ukrainie i ochrony niewinnych cywilów;

5. podkreśla potrzebę zapewnienia jedności UE jako warunku wstępnego realizacji ambicji UE w zakresie osiągnięcia otwartej strategicznej suwerenności w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz rosnących wielopłaszczyznowych zagrożeń i konkurencji pomiędzy mocarstwami, w szczególności Stanami Zjednoczonymi, Rosją i Chinami; wzywa do większej jedności w Radzie Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania środków przeciwdziałających antydemokratycznej polityce i agresywnemu zachowaniu Chin, które stanowi zagrożenie dla suwerenności państw sąsiednich i stabilności regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że podstawą jednolitego podejścia UE musi być pragmatyczna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa oparta na zasadach i wartościach, której celem jest w miarę możliwości współpraca z partnerami, a w razie potrzeby działanie samodzielne, aby realizować strategiczną solidarność i suwerenność Unii i której towarzyszą wiarygodne narzędzia polityki zagranicznej, a także reforma procedur decyzyjnych, zwłaszcza przez zmianę sposobu głosowania na głosowanie większością kwalifikowaną, co umożliwiłoby szybką reakcję w obliczu poważnych wyzwań dla bezpieczeństwa i zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa ludzi, zrównoważonego rozwoju i demokracji; zwraca uwagę, że rosnące zaangażowanie USA w regionie Indo-Pacyfiku ma konsekwencje dla bezpieczeństwa europejskiego i w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę stworzenia zdolnej do działania Europejskiej Unii Obrony; podkreśla, że Unia Europejska, aby móc współpracować z partnerami w regionie Indo-Pacyfiku oraz uwzględniając rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, musi wzmocnić swoją strategiczną autonomię, by mogła być skutecznym partnerem na arenie międzynarodowej; popiera zatem zamiar utworzenia zdolności szybkiego rozmieszczania;

6. podkreśla determinację UE w promowaniu otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego, której podstawą jest poszanowanie demokracji, praworządności, praw człowieka i prawa międzynarodowego oraz która obejmuje bezpieczne morskie linie komunikacyjne, budowanie zdolności i zwiększoną obecność sił morskich, zgodnie z ramami prawnymi ustanowionymi przez Konwencję ONZ o prawie morza (UNCLOS); zachęca Unię do kontynuowania owocnych stosunków dwustronnych z partnerami w regionie, w tym afrykańskimi krajami w regionie Indo-Pacyfiku oraz do bliskiej współpracy z innymi liberalnymi demokracjami i historycznymi sojusznikami, takimi jak NATO, USA i Zjednoczone Królestwo, zwłaszcza w kontekście rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz coraz bardziej asertywnych i agresywnych Chin, aby móc lepiej stawić czoła wspólnym regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę promowania wspólnych celów zrównoważonego rozwoju i dobrobytu oraz wzmocnienia multilateralizmu za pośrednictwem ONZ i innych organizacji międzynarodowych; przypomina, że nieprzestrzeganie lub wyraźne naruszenie tych wartości i zasad miałyby negatywny wpływ na żywotne interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a także na zaangażowanie UE w budowanie partnerstw dwustronnych i regionalnych, i mogłyby prowadzić do nałożenia sankcji;

7. wzywa UE, aby w obliczu nasilającej się rywalizacji geopolitycznej między światowymi i regionalnymi mocarstwami w regionie Indo-Pacyfiku wykorzystwała swoją pozycję i reputację wiarygodnego, rzetelnego i niezależnego globalnego podmiotu działającego na rzecz pokoju; przypomina, że wartość dodana zaangażowania UE w regionie Indo-Pacyfiku polega na kompleksowym zakresie środków pomocy cywilnej i wojskowej, w tym dobrze rozwiniętym wkładzie o charakterze niewojskowym; przypomina, że UE dysponuje rozległą siecią zasobów dyplomatycznych ułatwiających dialog, mediację, zapobieganie konfliktom, rozwiązywanie konfliktów, kontrolę broni, nierozprzestrzenianie broni jądrowej i denuklearyzację, a także rozwiązaniami prawnymi i wiedzą fachową w dziedzinie multilateralizmu i ustanawiania środków budowy zaufania, a także środków przeciwdziałania korupcji, którymi może się dzielić się z partnerami działającymi w dobrej wierze; uważa, że należy koniecznie rozszerzyć sieć dyplomatyczną i konsularną państw członkowskich w regionie, aby chronić wartości i interesy UE i jej państw członkowskich; wzywa UE, aby ściślej powiązała swój wkład na rzecz krajów tego regionu i swoje wysiłki dyplomatyczne z własnymi wartościami i interesami; wzywa UE do wzmocnienia działań o charakterze informacyjnym w odniesieniu do strategii w regionie Indo-Pacyfiku oraz do zaangażowania krajów partnerskich w proces jej realizacji, aby wzmocnić relacje w dziedzinie bezpieczeństwa i przyczynić się do osiągnięcia celów ustanowionych w strategii;



Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

8. zachęca UE, aby wraz z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku zwiększyła zaangażowanie we wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2250, 2419 i 2535 w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa (YPS), zapewniając odpowiednie środki budżetowe na skuteczną realizację; podkreśla znaczenie i pozytywną wartość dodaną uczestnictwa kobiet w utrzymywaniu i budowaniu pokoju, w tym w ramach negocjacji i misji;

### ***Suwerenność strategiczna oparta na multilateralizmie i międzynarodowy ład oparty na zasadach***

9. uważa, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, będąca rażącym naruszeniem prawa międzynarodowego, a także rosyjska odmowa mediacji i prowadzenia uczciwych negocjacji, stanowią poważne zagrożenie dla światowego bezpieczeństwa, pokoju i stabilności oraz dla swobodnej i otwartej komunikacji w obszarach morskim, powietrznym i kosmicznym oraz w cyberprzestrzeni, które są niezbędne do utrzymania regionalnych i globalnych szlaków handlowych; zachęca właściwe służby Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych do przeanalizowania skutków rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie na politykę UE wobec Indo-Pacyfiku, a także możliwych konsekwencji konfliktu regionalnego na interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a jednocześnie do przeprowadzenia oceny, w jaki sposób UE mogłaby zareagować na pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem wojny w Ukrainie na gospodarkę krajów Indo-Pacyfiku, zwłaszcza w odniesieniu do rosnących cen zbóż, energii i nawozów; podkreśla stabilizującą rolę, jaką UE mogłaby odegrać w tym regionie;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie szybką koncentracją sił wojskowych w Chinach, w tym niedawno ujawnionym testem pocisku hipersonicznego, oraz ich coraz bardziej asertywnym zachowaniem, którego celem jest między innymi wysuwanie roszczeń terytorialnych na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim; podkreśla, że obszary znajdujące się pod szczególną presją, jeśli chodzi o bezpieczeństwo, i nierozwiązane problemy, takie jak program nuklearny Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, niedawny impas na granicy chińsko-indyjskiej, tłumienie demokracji w Hongkongu i Makao, niewywiązywanie się przez Chiny ze zobowiązań wynikających z prawa krajowego i międzynarodowego dotyczących przestrzegania praw człowieka, w tym praw mniejszości w Sinciang, Tybecie i Mongolii Wewnętrznej, oraz zagrożenia ze strony Chin dla integralności terytorialnej Tajwanu, dodatkowo nadwyrężają bezpieczeństwo i stabilność w regionie; potępia dyplomację zastraszania i manipulacyjne kampanie dezinformacyjne stosowane przez Chiny; wyraża ponadto zaniepokojenie zwiększoną obecnością Chin na innych strategicznych obszarach, takich jak Ocean Indyjski, region Południowego Pacyfiku i Oceanii oraz Morze Arabskie;

11. przypomina, że dawne podziały osłabiły zdolność UE do przyjęcia jednolitego stanowiska wobec Chin; podkreśla, że podejście UE do Chin musi być ujednoczone, pragmatyczne, wieloaspektowe i oparte na zasadach, obejmując z jednej strony współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i mających skutki globalne, takich jak zmiana klimatu, w oparciu o prawa człowieka i prawo międzynarodowe, a z drugiej strony o rywalizację w zapewnianiu państwom trzecim alternatyw gospodarczych, politycznych i strategicznych oraz konfrontowanie się z Chinami i ewentualne nakładanie na nie sankcji w sprawach, w których nasze poglądy znacznie się różnią, na przykład w zakresie ochrony wartości UE, takich jak poszanowanie demokracji i praw człowieka, oraz wypowiedzania się przeciwko brutalnej agresji na niezależne kraje i potępienia sprawców takich naruszeń, w tym osób odpowiedzialnych za zabijanie niewinnych cywilów w wyniku działań wojennych, czego społeczność międzynarodowa może być obecnie świadkiem w przypadku działań Rosji w Ukrainie;

12. z zadowoleniem przyjmuje bardzo aktualny nowy dialog UE-USA na temat Chin i ustanowienie konsultacji UE-USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku oraz wzywa do przyjęcia skoordynowanego podejścia do pogłębienia współpracy w sprawach dotyczących bezpieczeństwa, w tym w drodze transatlantyckiego dialogu parlamentarnego, do wzmocnienia instytucji wielostronnych i organizacji regionalnych, promowania demokracji i wzmocnienia odporności demokratycznej w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim; z zadowoleniem przyjmuje zamiar USA, aby wzmocnić stabilność, odporność i bezpieczeństwo w regionie; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje zdecydowaną jedność wspólnoty transatlantyckiej w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i uznaje ją za bardzo silny sygnał dla całego świata, że jesteśmy wierni naszym wartościom i gotowi ich bronić, jeżeli zostaniemy poddani próbie;

13. odnotowuje niedawne zawarcie trójstronnego paktu bezpieczeństwa AUKUS; wyraża ubolewanie z powodu braku wcześniejszych konsultacji w ramach tego procesu i ponownie wyraża swoją solidarność z Francją; jest głęboko przekonany, że bliskie stosunki między UE a Australią, oparte na wzajemnym zaufaniu i konsultacjach, są ważne dla stabilności w regionie i należy je dalej rozwijać, a zawarcie paktu AUKUS nie powinno mieć na niego wpływu; uważa AUKUS oraz QUAD za ważne elementy regionalnej architektury bezpieczeństwa i podkreśla, że skuteczne bezpieczeństwo

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

regionalne wymaga otwartego i integrującego dialogu z udziałem odpowiednich podmiotów regionalnych, zainteresowanych podmiotów pozaregionalnych, a także podmiotów międzynarodowych; dlatego wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by wraz z odpowiednimi partnerami zbadał możliwości nawiązania stałego dialogu z AUKUS i reprezentowania na posiedzeniach członków QUAD, również w dziedzinach niewojskowych, takich jak zmiana klimatu, technologia czy zdrowie, aby dostosować nasze strategie dotyczące regionu Indo-Pacyfiku i wzmocnić synergie; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania i wzmocnienia ram współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, w tym w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; odnotowuje dotychczasowy brak zainteresowania Zjednoczonego Królestwa w tym względzie;

14. zwraca uwagę na zasadniczą rolę konektywności w stosunkach geopolitycznych UE i jej państw członkowskich oraz z zadowoleniem przyjmuje zaprezentowany w grudniu 2021 r. wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie strategii Global Gateway, mającej na celu zwiększenie trwałej współpracy z państwami o podobnych poglądach oraz wykorzystanie miękkiej siły do promowania wartości europejskich i zapewnienia silnych i trwałych partnerstw; jest zdania, że inicjatywa ta mogłaby stać się dla partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim atrakcyjną alternatywą dla chińskiej strategii konektywności; podkreśla, jak ważna jest współpraca w zakresie konektywności dla UE i regionu Indo-Pacyfiku, aby skutecznie stawić czoła nowym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, w tym cyberbezpieczeństwa, łączności cyfrowej i infrastruktury krytycznej, oraz uważa, że współpraca ta powinna obejmować wysiłki na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa światowej infrastruktury internetowej, w tym kabli podmorskich; podkreśla znaczenie zwiększenia bezpieczeństwa klimatycznego i zrównoważonego rozwoju przez inwestycje w konektywność; wzywa do szybkiej realizacji tej strategii w regionie Indo-Pacyfiku, w tym przez wdrażanie konkretnych i widocznych projektów;

15. uznaje, że Strategiczny kompas UE wskazuje Indo-Pacyfik jako region o kluczowym znaczeniu strategicznym dla UE, określając jednocześnie konkretny zestaw celów do osiągnięcia w tym regionie oraz wymagane zdolności do ich realizacji w oparciu o wspólną ocenę zagrożeń; podkreśla, że aby UE mogła być wiarygodnym podmiotem w dziedzinie bezpieczeństwa w regionie i na arenie międzynarodowej, musi dalej zwiększać wspólne wysiłki na rzecz rozwoju zdolności, zwłaszcza w dziedzinie polityki morskiej, koncentrując się przy tym na projektach o strategicznym znaczeniu; zaleca dalszą współpracę między UE a NATO, aby reagować na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa związane z regionem Indo-Pacyfiku, jak określono w Strategicznym Kompasie UE;

#### Zacieśnianie partnerstw z organizacjami regionalnymi i krajami demokratycznymi

16. ponownie podkreśla, że zacieśnianie istniejących partnerstw z podmiotami regionalnymi i budowanie nowych partnerstw jest kluczowym elementem strategii; podkreśla, że wspólne działanie UE i jej tradycyjnych sojuszników w regionie ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia stabilności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE zintensyfikuje dialog z partnerami na temat bezpieczeństwa i obrony, w tym dialog dotyczący zwalczania terroryzmu, cyberbezpieczeństwa, nieprolifracji i rozbrojenia, budowania zdolności, zagrożeń hybrydowych, bezpieczeństwa morskiego i zwalczania ingerencji i dezinformacji, w szczególności poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami, udoskonalanie strategicznej komunikacji i gromadzenie dowodów z myślą o ulepszeniu zbiorowego przypisywania odpowiedzialności i sankcji, poprawę bezpieczeństwa klimatycznego i reagowania kryzysowego oraz zapewnianie skutecznej, wielostronnej reakcji na pandemię COVID-19 i przyszłe światowe kryzysy zdrowotne, prócz dialogów dotyczących bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa morskiego; ponadto z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE deleguje doradców wojskowych do delegatur Unii w regionie, tak jak uczyniła to w Chinach i Indonezji;

17. podkreśla długotrwałą współpracę między UE a ASEAN w kwestiach bezpieczeństwa i obrony oraz z zadowoleniem przyjmuje niedawne podniesienie statusu stosunków dwustronnych do partnerstwa strategicznego; ponawia swoje zdecydowane poparcie dla centralnej pozycji ASEAN oraz jego inkluzywnej i wielostronnej architektury; wzywa UE, aby ugruntowała i rozszerzyła swoją obecność w regionie poprzez pogłębienie współpracy z ASEAN i jego członkami; apeluje do ASEAN o zaangażowanie UE w spotkanie ministrów obrony ASEAN i Państw Dialogu oraz w Szczyt Azji Wschodniej; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywa dyplomacja parlamentarna w umacnianiu demokracji i propagowaniu praw człowieka w regionie, i w związku z tym zachęca do utworzenia Zgromadzenia Parlamentarnego UE-ASEAN oraz do liczniejszych i bardziej regularnych wymian parlamentarnych w regionie, w tym z okazji przypadającej w 2022 r. 45. rocznicy szczytu w Brukseli; podkreśla, że UE powinna zbadać możliwość zaangażowania się w działania na rzecz budowania zdolności wraz z ASEAN w obszarach takich jak zapobieganie konfliktom cywilnym, mediacja, budowanie pokoju i pojednanie, także poprzez współpracę z innymi partnerami regionalnymi w zakresie takich działań;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

18. z dużym zadowoleniem przyjmuje ścisłą koordynację działań z Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią w odpowiedzi na rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie i z zadowoleniem przyjmuje ścisłe porozumienie między UE a tymi czterema krajami w kwestii sankcji wobec Rosji i Białorusi za ich bezprawne i niehumanitarne działania; z zadowoleniem przyjmuje umocnienie dialogu między NATO a jego czterema partnerami w regionie Indo-Pacyfiku, tj. Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią, w celu zajęcia się przekrojowymi kwestiami bezpieczeństwa i globalnymi wyzwaniami oraz zwiększenia wzajemnej znajomości rozwoju sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w regionie euroatlantyckim i regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności spotkania ambasadorów przedstawicieli Rady Północnoatlantyckiej NATO (NAC) i wspomnianych czterech krajów Azji i Pacyfiku, zwane powszechnie formatem „NAC+4”; wzywa UE do rozwinięcia podobnego dialogu z tymi czterema partnerami z regionu Azji i Pacyfiku; podkreśla, że priorytetowe obszary współpracy z partnerami powinny koncentrować się na budowaniu zdolności, zagrożeniach hybrydowych, nieprolifracji i reagowaniu kryzysowym, cyberobronie, gotowości cywilnej oraz agendzie ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”; zwraca się do NATO o wykorzystanie procesu refleksji 2030 do zacieśnienia współpracy z partnerami w celu obrony wspólnych wartości, wzmocnienia demokracji w regionie, zwiększenia odporności i utrzymania międzynarodowego ładu opartego na zasadach, przy jednoczesnym zapewnieniu większej spójności strategii politycznych dotyczących Chin z pełnym poszanowaniem autonomii decyzji i działań Unii Europejskiej;

19. z zadowoleniem przyjmuje projekt dotyczący zwiększenia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa w Azji oraz z tym kontynentem i w celu wsparcia jego realizacji zachęca do regularnych wymian i wyjazdów studyjnych dla oficerów sił zbrojnych w celu ułatwienia wzajemnego zrozumienia i promowania wspólnego podejścia strategicznego;

20. ponownie wskazuje na znaczenie dobrze ugruntowanego strategicznego partnerstwa między UE i Japonią oraz podkreśla nasze partnerstwo w dziedzinach bezpieczeństwa, obrony i konektywności; zauważa, że Japonia jest jedynym partnerem w regionie Indo-Pacyfiku wyraźnie wymienionym w Strategicznym Kompasie UE; z zadowoleniem przyjmuje wyniki 28. szczytu UE-Japonia, który odbył się 12 maja 2022 r. i podczas którego przywódcy potwierdzili swoje zobowiązanie do zacieśnienia współpracy na rzecz wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku w oparciu o wspólne wartości i uzupełniające się strategie dla tego regionu; zauważa, że Japonia tradycyjnie gromadzi fachową wiedzę na temat współpracy z państwami regionu Indo-Pacyfiku; w związku z tym wzywa UE do zacieśnienia współpracy z Japonią w celu skutecznego wzmocnienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa morskiego w regionie, zwłaszcza z ASEAN; z dużym zadowoleniem przyjmuje udział Japonii w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania piractwa w Zatoce Adeńskiej, polegający na prowadzeniu wspólnych ćwiczeń w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta; wzywa obu partnerów do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego oraz do dalszego rozwijania współpracy w ramach WPBiO w dziedzinach takich jak wywiad, budowanie zdolności i cyberbezpieczeństwo; z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez UE i Japonię zobowiązanie do rozszerzenia konsultacji w dziedzinie rozbrojenia i nieprolifracji oraz do dalszego propagowania, w kontekście wojny w Ukrainie, wzmocnienia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; wzywa UE i Japonię do dalszego rozszerzenia konsultacji na temat zagrożeń hybrydowych, w tym dialogu na temat przeciwdziałania dezinformacji i ingerencji ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Japonii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Japonię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozpoczęcie współpracy i koordynacji między UE a Japonią w celu utrzymania stabilności światowych rynków energii i wyraża uznanie dla solidarności, jaką wykazała się Japonia, zapewniając UE przystępne cenowo dostawy skroplonego gazu ziemnego;

21. wzywa UE do dalszego wzmocnienia partnerstwa strategicznego z Indiami; z zadowoleniem przyjmuje zatem zobowiązania UE i Indii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz niedawne rozpoczęcie przez nie dialogu na temat bezpieczeństwa morskiego; zachęca obie strony do dalszego zacieśniania współpracy operacyjnej na morzu, w tym wspólnych ćwiczeń sił morskich i zawinięć do portów, oraz do wzmocnienia i programowania działań mających na celu ochronę morskich linii komunikacyjnych, w tym w drodze ustanowionego niedawno partnerstwa w zakresie konektywności między UE a Indiami; ponadto wzywa UE i Indie do zwiększenia wzajemnej koordynacji i wymian w celu wzmocnienia świadomości w kwestii obszarów morskich w rejonie Indo-Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje wizytę przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w Indiach w dniach 24–25 kwietnia; podkreśla, że jest to pozytywny krok w kierunku wzmocnienia przyszłych partnerstw i pogłębienia współpracy dwustronnej w regionie Indo-Pacyfiku; zauważa, że Indie są kluczowym partnerem, jeżeli chodzi o budowanie środowiska bezpieczeństwa morskiego; ponownie zaznacza, że stabilizacja Azji Środkowej i Południowej powinna być głównym celem współpracy między UE a Indiami; wyraża ubolewanie w związku z brakiem jednoznacznego potępienia przez rząd Indii bezprawnej wojny Rosji przeciwko Ukrainie i wzywa rząd Indii do zrewidowania jego stanowiska w kontekście jednoznacznie dowiedzionych naruszeń prawa międzynarodowego przez Rosję; apeluje do Indii, jako największej demokracji świata, by nie pozostawały bezczynne, gdy Ukraina, jedna z największych demokracji w Europie, jest brutalnie atakowana, oraz wzywa rząd Indii do wystąpienia przeciwko zabijaniu niewinnych cywilów oraz rewizjonistycznym i brutalnym działaniom Władimira Putina;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

22. podkreśla, że relacje między Unią Europejską i Australią mają głębokie korzenie historyczne i powiązania międzyludzkie oraz opierają się na wspólnych wartościach i zasadach, takich jak pokój, bezpieczeństwo, poszanowanie demokracji, prawa człowieka, równość płci i państwo prawa, w tym prawa międzynarodowego z zadowoleniem przyjmuje pozytywny rozwój współpracy pomiędzy UE i Australią w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia oraz udział Australii w operacjach zarządzania kryzysowego UE; wzywa obu partnerów do dalszego zwiększania koordynacji i synergii w celu wspierania bezpieczeństwa i stabilności w regionie Indo-Pacyfiku, w tym w dziedzinie wolności żeglugi oraz do zaangażowania się w rozmowy mające na celu określenie obszarów wspólnego zainteresowania dla przyszłej współpracy w sprawach związanych z bezpieczeństwem i obroną; odnotowuje jednakże, że brak konsultacji i informacji w sprawie umowy AUKUS negatywnie wpłynął na wzajemne zaufanie; wyraża życzenie prowadzenia w przyszłości dobrej wzajemnej współpracy w dziedzinie obrony; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Australii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Australię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

23. wyraża zaniepokojenie umową o bezpieczeństwie, zawartą niedawno przez Chiny z Wyspami Salomona, która to umowa może mieć wpływ na bezpieczeństwo regionu Indo-Pacyfiku; podkreśla, że ewentualna obecność chińskiej marynarki wojennej na Wyspach Salomona może utrudnić Australii dostęp do szlaków morskich, zarówno do celów handlowych, jak i wojskowych; podkreśla, że wolność żeglugi na wodach Indo-Pacyfiku ma zasadnicze znaczenie dla pokoju na świecie i w regionie, gwarantującego strategiczne interesy UE i jej partnerów;

24. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę między UE a Republiką Korei, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, oraz ostrzega, że działania nuklearne Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (DKR) stanowią poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz dla światowych wysiłków na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni jądrowej; zdecydowanie potępia zintensyfikowane prowokacje ze strony KRLD od początku 2022 r., w tym wystrzelenie trzech pocisków balistycznych krótkiego zasięgu z obszaru Sunan w Pjongjangu 12 maja, a także wystrzelenie przez KRLD trzech pocisków balistycznych 25 maja po wylocie prezydenta USA J. Bidena z Republiki Korei; zauważa z ubolewaniem, że była to 17. próba eksplozja w tym roku; podkreśla kluczową rolę, jaką Republika Korei odgrywa we wspieraniu wysiłków na rzecz całkowitej, podlegającej weryfikacji i nieodwracalnej likwidacji programu jądrowego i programu rakiet balistycznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i państwa członkowskie do wykorzystania swojej wiarygodności i wiedzy eksperckiej, by skutecznie przyczynić się do tych wysiłków, w tym poprzez poparcie pokojowego i dyplomatycznego rozwiązania konfliktu z KRLD w ścisłym porozumieniu z naszymi partnerami międzynarodowymi; zdecydowanie potępia próbną eksplozję pocisków balistycznych i jądrowych dokonywane przez KRLD oraz inne działania związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej; wzywa KRLD do szybkiego podpisania i ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) oraz do powrotu do przestrzegania Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i umowy o zabezpieczeniach wszechstronnych Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA), przy jednoczesnym wprowadzeniu w życie załączonego do niej protokołu dodatkowego; podkreśla, że współpraca między UE a Republiką Korei w dziedzinie cyberbezpieczeństwa okazała się skutecznym narzędziem w walce z cyberatakami, których źródłem jest KRLD i inne państwa regionu; wzywa UE i Republikę Korei, aby jeszcze bardziej zwiększały wspólne wysiłki na rzecz zwalczania cyberprzestępczości i budowy odpornej infrastruktury; zachęca UE i Republikę Korei do pogłębienia współpracy w kwestiach dotyczących polityki i technologii kosmicznej; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Republiki Korei z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Republikę Korei sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

25. uważa Tajwan za kluczowego partnera i demokratycznego sojusznika w regionie Indo-Pacyfiku oraz zdecydowanie popiera jego demokratyczną drogę; podkreśla bliskie wsparcie i przyjaźń między UE a Tajwanem oraz, również w kontekście rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie, zdecydowanie odrzuca wszelkie próby chińskiej propagandy wskazywania na podobieństwa pomiędzy rosyjską wojną w Ukrainie i ogólną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa Tajwanu, ponieważ sytuacje te znacząco się różnią, zarówno z punktu widzenia historycznego, jak i analizując rolę Tajwanu w kontekście regionalnym i globalnym; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Tajwan odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku, a w szczególności w Cieśninie Tajwańskiej; podkreśla konieczność zapewnienia ściślejszej koordynacji z partnerami o podobnych poglądach w celu utrzymania pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej; ponownie podkreśla, że stosunki między Chinami a Tajwanem powinny być rozwijane konstruktywnie w drodze dialogów, bez nacisków ani destabilizujących taktyk ze strony którejkolwiek ze stron; podkreśla swój sprzeciw wobec wszelkich jednostronnych działań, które mogą podważyć status quo w Cieśninie Tajwańskiej, oraz przypomina, że nie wolno dokonywać żadnych zmian w stosunkach między państwami po obu stronach cieśniny wbrew woli obywateli Tajwanu; wzywa UE do wzmocnienia istniejącego partnerstwa z Tajwanem, aby propagować wspólne

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

wartości takie, jak demokracja, prawa człowieka, państwo prawa i dobre rządy w regionie Indo-Pacyfiku, współpracy w kwestiach takich jak ochrona morskich linii komunikacyjnych oraz otwarta i bezpieczna przestrzeń powietrzna, a także angażowania się we wspólne wysiłki mające na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu; popiera pogłębioną współpracę między właściwymi europejskimi i tajwańskimi agencjami, organizacjami pozarządowymi i ośrodkami analitycznymi oraz ponownie wyraża swoje poparcie dla udziału Tajwanu w charakterze członka obserwatora w organizacjach międzynarodowych, w tym w Światowej Organizacji Zdrowia; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Tajwanu z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Tajwan sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

26. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Nowa Zelandia odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie; wyraża uznanie dla zdecydowanego nacisku, jaki położono w Umowie o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy na przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym na rozwiązaniu problemu osłabionej odporności gospodarczej, stanowiącej kluczowy czynnik zagrożenia związanego z bezpieczeństwem; docenia wkład Nowej Zelandii w misje UE, takie jak operacja EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję wspólnego komitetu dotyczącą zbadania dalszych możliwości zwiększania współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, oraz intensyfikacji wymiany poglądów dotyczących zwalczania terroryzmu, brutalnego ekstremizmu i treści w internecie o charakterze terrorystycznym, a także przeciwdziałania obcym ingerencjom i kampaniom dezinformacyjnym; oczekuje wspólnego działania na rzecz przestrzegania prawa międzynarodowego w regionie; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Nowej Zelandii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Nową Zelandię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

27. wzywa UE, aby zacieśniła współpracę z państwami Pacyfiku zarówno w ramach Forum Wysp Pacyfiku, jak i nowej umowy między UE a OACPS; sugeruje, by nowe Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne UE-OACPS, a w szczególności jego Regionalne Zgromadzenie Parlamentarne UE-Pacyfik, było zaangażowane w unijną strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku;

28. podkreśla ważny wkład i możliwe wzmocnienie wkładu partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w misje i operacje UE w ramach WPBiO na podstawie umów w sprawie ram udziału z Australią, Nową Zelandią, Republiką Korei i Wietnamem oraz wzywa do zawierania kolejnych umów w sprawie ram udziału-z demokratycznymi krajami partnerskimi; popiera dążenia partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do rozwijania własnych zdolności utrzymywania pokoju;

29. wzywa UE, aby zachęciła partnerów z regionu Indo-Pacyfiku o podobnych poglądach do udziału w wybranych projektach PESCO, z zastrzeżeniem, że udział państw trzecich może mieć wyłącznie charakter wyjątku, a decyzję w tej sprawie podejmuje się indywidualnie dla każdego przypadku na podstawie uzgodnionego zestawu warunków politycznych, merytorycznych i prawnych; podkreśla, że taka współpraca może leżeć w strategicznym interesie UE, m.in. jeśli chodzi o dostarczanie wiedzy technicznej lub dodatkowych zdolności, i może służyć poprawie interoperacyjności i spójności, zwłaszcza w przypadku partnerów strategicznych, takich jak demokracje regionu Indo-Pacyfiku;

30. z zadowoleniem przyjmuje komunikat ministrów spraw zagranicznych państw grupy G7 z 14 maja 2022 r., w którym podkreślono znaczenie utrzymania wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku sprzyjającego włączeniu społecznemu i opartego na takich wartościach, jak podstawowe wolności, praworządność, zasady demokratyczne, integralność terytorialna oraz pokojowe i pluralistyczne rozstrzygnięcie sporów; zdecydowanie popiera podjęte przez państwa grupy G7 zobowiązanie do działania na rzecz osiągnięcia tego celu poprzez ochronę i promowanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, poprawę łączności regionalnej i zwiększenie odporności krajowej;

### **Wolność globalnych dóbr wspólnych fundamentem stosunków UE-Indo-Pacyfik**

#### *Wymiar bezpieczeństwa morskiego*

31. podkreśla, że do najważniejszych wyzwań w regionie Indo-Pacyfiku należy bezpieczeństwo morskie i swoboda żeglugi, które należy zapewnić zgodnie z prawem międzynarodowym, a w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; wzywa UE, by zintensyfikowała działania zewnętrzne, w szczególności wysiłki dyplomatyczne, na rzecz wzmocnienia praworządności na morzu oraz zacieśniła w tym zakresie współpracę morską z krajami regionu Indo-Pacyfiku; wzywa wszystkie państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikowania w krótkim czasie konwencji UNCLOS; z zadowoleniem przyjąłby również ustanowienie systematycznych i skoordynowanych ram, w tym wspólnych ćwiczeń, zawinięć do portów i działań na rzecz walki z piractwem, które rozwinęłyby dyplomację morską i przyczyniłyby się do bezpieczeństwa morskiego w regionie;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

32. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w sposób skoordynowany i niezależny zwiększyły własne zdolności morskie w regionie, między innymi poprzez zbadanie sposobów zapewnienia stałej i wiarygodnej obecności europejskich sił morskich na Oceanie Indyjskim; podkreśla potrzebę zwiększenia zdolności UE jako skutecznego dostawcy usług w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz podkreśla potrzebę omówienia i podjęcia decyzji w sprawie wyboru najistotniejszych i najpilniejszych wyzwań, którym można realistycznie sprostać z pomocą UE w ścisłej współpracy z partnerami w regionie, w tym ochrony jej statków i ich załóg; podkreśla fakt, że Francja jest jedynym państwem członkowskim ze stałą obecnością wojskową na Oceanie Indyjskim; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Niderlandy i Niemcy wysłały do tego regionu fregaty; podkreśla, że można podejmować więcej misji morskich, w tym misji na szczeblu UE i że więcej takich misji będzie potrzebnych w przyszłości, w ramach skoordynowanego i kompleksowego podejścia do bezpieczeństwa regionalnego; z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia sił morskich przeprowadzone dotychczas w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta wspólnie z Japonią, Republiką Korei, Indiami, Wietnamem, Omanem i Dżibuti, oraz zachęca do rozszerzenia tych wspólnych ćwiczeń; podkreśla, że operacja EUNAVFOR Atalanta odgrywa ważną rolę w dyplomacji morskiej; z zadowoleniem przyjmuje jej znaczący wkład w bezpieczeństwo regionalne na Oceanie Indyjskim, w szczególności udaną ochronę statków Światowego Programu Żywnościowego oraz ograniczanie piractwa, i wyraża uznanie dla synergii osiągniętej wspólnie z EUCAP Somalia i EUTM Somalia; wyraża również uznanie dla współpracy z Nową Zelandią i US Navy, a także współpracę z operacją NATO Ocean Shield i operacją AGENOR, wojskowym komponentem inicjatywy „Świadomość sytuacji na morzu w cieśninie Ormuz” (EMASOH) pod kierownictwem europejskim; zachęca państwa członkowskie z dostępem do morza, by wzmocniły potencjał swojej marynarki wojennej, z myślą o zwiększeniu obecności i widoczności UE w światowym sektorze morskim oraz wzywa UE, by rozszerzyła zasięg geograficzny operacji EUNAVFOR Atalanta w głąb Oceanu Indyjskiego; wzywa państwa członkowskie, które już zwiększyły swoją obecność morską w regionie Indo-Pacyfiku do koordynacji swojego podejścia na forach UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o rozpoczęciu wdrożenia koncepcji skoordynowanej obecności morskiej w północno-zachodniej części Oceanu Indyjskiego poprzez ustanowienie morskiego obszaru zainteresowania obejmującego obszar morski od Cieśniny Ormuz do Zwrotnika Południowego i od północy Morza Czerwonego do centrum Oceanu Indyjskiego, w oparciu o indywidualne zasoby państw członkowskich; wzywa do silnej synergii z operacją EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozpoczęcie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku;

33. przypomina, że skuteczne bezpieczeństwo morskie wymaga szerszej wizji stabilności na morzu, uwzględniającej występujące na lądzie problemy z korupcją, praworządnością, podstawowe przyczyny nielegalnych połowów, nielegalne środki odurzające, handel bronią i ludźmi oraz piractwo, a także wpływ komercyjnej i przemysłowej działalności morskiej na środowisko, w tym wydobycia surowców kopalnych; wzywa UE, by zajęła się tymi kwestiami równoległe z bardziej tradycyjnymi środkami bezpieczeństwa morskiego;

34. z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia morskie i wzywa UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do dalszego rozwijania istniejących ram współpracy morskiej; wzywa UE, by wraz z partnerami oceniła potrzebę stworzenia systemu monitorowania naruszeń międzynarodowego prawa morskiego w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla wartość dodaną, jaką dla UE ma zaangażowanie w regionalne fora współpracy, takie jak dialog wysokiego szczebla UE-ASEAN w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, dialog ASEM oraz Forum Regionalne ASEAN;

35. wzywa UE, aby uzupełniła swoją obecność na morzu poprzez rozszerzone programy budowania zdolności morskich dla partnerów o podobnych poglądach, w tym poprzez dalszą realizację programów CRIMARIO I i II w ramach unijnego programu „Najważniejsze szlaki morskie” oraz poprzez rozszerzenie współpracy w zakresie działań na rzecz zwiększenia morskiej orientacji sytuacyjnej i wymiany informacji; zwraca się do UE, aby oceniła możliwości rozszerzenia zasięgu geograficznego programu CRIMARIO na południowy Pacyfik;

36. zwraca uwagę na fakt, że zarządzanie rybołówstwem stanowi istotny aspekt środowiska morskiego; wzywa Unię, by w dalszym ciągu promowała zarządzanie oceanami w regionie i zrównoważone zarządzanie zasobami morskimi przez stosowanie porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i uczestnictwo w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem; apeluje do Unii, by zacieśniła współpracę z partnerami międzynarodowymi o podobnych poglądach w celu zwalczania przelowienia, nadmiernej zdolności połowowej floty oraz nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w regionie Indo-Pacyfiku oraz by systematycznie włączała zarządzanie rybołówstwem do programu dialogów na temat bezpieczeństwa morskiego ze swoimi partnerami z regionu Indo-Pacyfiku; wzywa Unię, by nadal promowała poprawę warunków życia i pracy rybaków w regionie Indo-Pacyfiku zgodnie z konwencjami i pozostałymi przepisami Międzynarodowej Organizacji Pracy; apeluje do Komisji, by zwróciła szczególną uwagę na bezpieczeństwo i obronność w kolejnej aktualizacji komunikatu w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami, przewidzianej na 2022 r.;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

*Wymiar technologii, cyberprzestrzeni oraz przestrzeni powietrznej i kosmicznej*

37. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa jako części infrastruktury krytycznej gospodarki światowej oraz dla ochrony demokracji przed dezinformacją i złośliwymi atakami; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE na rzecz dalszego zacieśniania współpracy obejmującej cyberprzestępczość i budowanie zdolności w zakresie cyberodporności partnerów w regionie; zachęca UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do wzmocnienia współpracy w zakresie walki z zagrożeniami hybrydowymi, w tym z kampaniami dezinformacyjnymi; zwraca szczególną uwagę na potrzebę koordynacji działań przez UE z partnerami o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku w dziedzinie zbiorowego przypisywania odpowiedzialności oraz mechanizmów wymiany danych dowodowych i informacji wywiadowczych, aby wykorzystać je jako podstawę nakładania cybersankcji; zachęca UE i NATO do ujednoczenia ich odpowiednich strategii służących zapewnieniu właściwych reakcji na cyberataki pochodzące z regionu; wzywa Radę i Komisję do zajęcia się tym wyzwaniem w podobny sposób, jak w przypadku dezinformacji pochodzącej z wschodniej granicy UE; proponuje utworzenie niezależnego centrum komunikacji strategicznej UE dla regionu Indo-Pacyfiku, dysponującego specjalnym personelem i zasobami w ramach delegacji UE w tym regionie;

38. z zadowoleniem przyjmuje współpracę rozpoczętą przez UE i szereg partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w zakresie cyberbezpieczeństwa i obrony; wzywa UE, aby przyspieszyła tworzenie unijnej sieci dyplomacji cyfrowej, której celem jest promowanie norm i ram prawnych w dziedzinie cyberbezpieczeństwa w regionie; wzywa UE i podobnie myślące kraje regionu Indo-Pacyfiku do działania na rzecz propagowania opartej na przepisach, wolnej, otwartej i bezpiecznej cyberprzestrzeni oraz do wzmocnienia międzynarodowych regulacji sfery cyfrowej, między innymi poprzez konwencję budapeszteńską, oraz do promowania inicjatyw w ramach ONZ;

39. wzywa UE, aby rozwijała regionalne i globalne partnerstwa z regionalnymi demokratycznymi producentami krytycznych technologii z zamiarem działania na rzecz ogólnoświatowego sojuszu technologicznych demokracji na rzecz ustanowienia sprawiedliwych, otwartych i opartych na wartościach norm i standardów dotyczących opartego na zasadach, etycznego i ukierunkowanego na człowieka wykorzystania technologii, które szanują prywatność indywidualnych użytkowników, w szczególności w odniesieniu do sztucznej inteligencji i zarządzania internetem; wzywa do ścisłej współpracy i koordynacji pomiędzy UE a krajami w regionie Indo-Pacyfiku, jeżeli chodzi o reagowanie i łagodzenie potencjalnych napięć w globalnych łańcuchach dostaw spowodowanych nałożeniem międzynarodowych sankcji na rosyjskie przedsiębiorstwa i sektory gospodarki; wzywa do zacieśnienia współpracy z demokratycznymi partnerami w regionie Indo-Pacyfiku przy opracowywaniu globalnych norm dotyczących wojskowego wykorzystania sztucznej inteligencji oraz globalnego zakazu w pełni autonomicznych systemów uzbrojenia; wzywa do skoordynowanego, ogólnoeuropejskiego podejścia strategicznego do tego regionu w celu zapewnienia dostaw krytycznych technologii i materiałów oraz wzmocnienia zdolności demokratycznych partnerów do ich wytwarzania; apeluje o wprowadzenie surowych wymogów, zarówno politycznych, jak i technicznych, dotyczących zakupu takich technologii od niedemokratycznych państw regionu, takich jak Chiny;

40. apeluje o równy i nieograniczony dostęp do przestrzeni powietrznej w oparciu o pełne poszanowanie prawa międzynarodowego; popiera zobowiązanie do otwartego i swobodnego przemieszczania się, wyrażone w ramach inicjatyw takich jak kompleksowa umowa UE-ASEAN o transporcie lotniczym;

41. podkreśla rosnące znaczenie wymiaru przestrzeni kosmicznej dla współpracy międzynarodowej i bezpieczeństwa; wyraża zaniepokojenie z powodu wzmoczonego rozwoju i rozprzestrzeniania broni kosmicznej, co zwiększa niebezpieczeństwo wyścigu zbrojeń; podkreśla potrzebę zacieśnienia regionalnej i globalnej współpracy oraz dialogu w sprawach dotyczących przestrzeni kosmicznej, w tym za pośrednictwem UNOOSA, jako sposobu na złagodzenie napięć i zapobieganie rozmieszczaniu broni w przestrzeni kosmicznej; wzywa UE, by wykorzystwała efekty udanej współpracy w dziedzinie polityki i technologii kosmicznej z Republiką Korei i Japonią oraz by nawiązała współpracę w zakresie umiejętności i technologii kosmicznych z innymi partnerami regionalnymi;

***Nietradycyjne wyzwania związane z bezpieczeństwem***

42. podkreśla, że walka z brutalnym ekstremizmem i propagandą leży we wspólnym interesie UE i krajów regionu Indo-Pacyfiku, a także społeczności międzynarodowej; wzywa UE do ustanowienia projektu zapobiegania i zwalczania brutalnego ekstremizmu (PCVE), obejmującego działania mające na celu zwiększenie odporności na brutalny ekstremizm, takie jak jednolita platforma przeciwdziałania ekstremizmowi w regionie Indo-Pacyfiku; zachęca UE i partnerów o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku do wzmocnienia współpracy pomiędzy służbami wywiadowczymi zwalczającymi terroryzm, w tym poprzez zwiększenie wymiany akademickiej; podkreśla potrzebę dalszego wspierania współpracy między Europolem a Aseanapolem oraz między Europolem a krajowymi organami ścigania w celu ułatwienia

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

wymiany dobrych praktyk i wiedzy fachowej w kluczowych obszarach będących przedmiotem zainteresowania, takich jak zwalczanie terroryzmu, przestępczości transgranicznej, handlu ludźmi i nielegalną bronią oraz przemytu migrantów; przypomina, że handel ludźmi nadal stanowi wyzwanie na całym obszarze Indo-Pacyfiku; wzywa UE, by wspierała partnerów regionalnych we wdrażaniu protokołu ONZ w sprawie handlu ludźmi i inicjatyw regionalnych, takich jak Konwencja ASEAN o zwalczaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi;

43. wzywa do ściślejszego zaangażowania się wraz z krajami regionu Indo-Pacyfiku w rozwiązywanie problemów związanych z bezpieczeństwem, które pojawiły się w Afganistanie po przejęciu władzy przez talibów, w tym terroryzmu, handlu narkotykami i ludźmi, a także rozwiązywanie kryzysu humanitarnego i zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności;

44. podkreśla, że głównym problemem w zakresie bezpieczeństwa regionalnego i światowego pozostaje ryzyko rozprzestrzeniania broni jądrowej oraz szybkie gromadzenie i rozmieszczanie nowych zaawansowanych technologicznie zdolności jądrowych i technologii pocisków raketowych w regionie Indo-Pacyfiku; wyraża głębokie zaniepokojenie trwającą erozją architektury rozbrojenia i kontroli zbrojeń; wzywa UE i podobnie myślących partnerów do wzmocnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz do wspierania wdrożenia i upowszechnienia traktatu o handlu bronią w regionie Indo-Pacyfiku; wzywa UE do koordynowania działań z partnerami o podobnych poglądach, aby angażować się w intensywne działania dyplomatyczne z Chinami, uwzględniając prowadzoną przez nie obecnie modernizację ich arsenału jądrowego, w tym pocisków hipersonicznych zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych, w celu ustanowienia nowego powszechnego systemu kontroli zbrojeń oraz skutecznej architektury rozbrojenia i nieprolifracji, zwłaszcza w odniesieniu do ewentualnego następcy układu o likwidacji pocisków raketowych średniego zasięgu i nowego układu o ograniczeniu zbrojeń strategicznych, który wygasa w 2026 r., w celu ochrony interesów bezpieczeństwa UE i bezpieczeństwa międzynarodowego; wzywa do utrzymania i przestrzegania istniejących traktatów i instrumentów dotyczących rozbrojenia i nieprolifracji; wzywa państwa nieobjęte Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, ale posiadające broń jądrową, by powstrzymały się od rozprzestrzeniania wszelkich wojskowych technologii jądrowych i przystąpiły do tego układu; wyraża uznanie dla inicjatywy UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, finansowanej w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, oraz wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do intensyfikacji szkoleń i budowania zdolności naszych partnerów z regionu Indo-Pacyfiku; popiera Traktat o strefie wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (SEANWFZ), będącej regionem wolnym od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia, a w szczególności dążenie do postępu na drodze rozbrojenia jądrowego;

45. ponownie podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest w dużym stopniu narażony na zmianę klimatu, która powoduje poważne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; zachęca partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku do zintensyfikowania działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z celami porozumienia klimatycznego z Paryża i zachęca UE do wspierania tych partnerów w osiąganiu redukcji emisji dwutlenku węgla i wdrażaniu środków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu oraz do zwiększania ich potencjału w zakresie oceny i przewidywania zagrożeń związanych z bezpieczeństwem klimatycznym oraz zarządzania nimi; wzywa UE, aby priorytetowo potraktowała zagrożenia związane z bezpieczeństwem w ramach strategii współpracy UE i regionu Indo-Pacyfiku oraz w pełni wdrożyła plan działania UE na rzecz obrony i klimatu w ramach swojego zaangażowania w tym regionie;

46. z zadowoleniem przyjmuje plan UE dotyczący zwiększenia jej zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku w zakresie pomocy humanitarnej i zdolności reagowania na klęski żywiołowe; wzywa UE i jej partnerów z regionu Indo-Pacyfiku, by priorytetowo potraktowali zapobieganie klęskom żywiołowym i odporność na nie oraz by przyspieszyli wdrażanie ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030;

o

o o

47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.